

MQuo apparuit marie magdalene.
Magdalena vero estulās amore et nesciens qđ
aliđ facē deberet suo qz sine mgto (vivē nō poterat
nec ibi eū inueniebat. ⁊ ubi eū qreret ignorabat)
stabat ad monumentū foris plorans. scz in orto.
Itē ergo respiciēs in moūmentū (qz sperabat eū
ibi reuēnīre ubi eū sepiē huerunt) vidit ip̄s ange
los sedētes. qui dicūt ei. Mulier qđ ploras? Dicit
eis. qz tulerūt dñm meū. ⁊ nescio ubi posuerūt eū.
Vide mirabilē opationē amoris. paulo añ audie
rat ab vno āgelo qz surrexerāt. ⁊ postea a duob⁹ qz
vivebat ⁊ nō tēdabať. h̄ dē Nescio. Amoē hec fāe
bat. qz dē h̄ Origenes. aia sua nō ubi ip̄a ēāt h̄ ibi
ēāt ubi mḡt su⁹ ēāt. nesciebat cogitāe loq̄ l̄ audie
m̄i de ip̄o. Cū āt sic ploraret nec de āgelis aliqđ ai
raret. amor su⁹ mḡt suus nō poterat āplius se tēnē.
Dū igit̄ ihs̄ refert m̄ā sue ⁊ dicit. qz vlt̄ ire ad cō
solandū eā. valedicēs qz m̄ā venie ad moūmentū i
ortū ubi erat maglena. et ei cōūse retrō apparens
in sp̄e ignota scz ortulani. dicit ei. Mulier qđ plo
ras? quē qris? Vñ specialit̄ erat ei ortulan⁹. nam
sentes p̄fidie ⁊ vicioz in eradicauerat ⁊ floēs fidei
⁊ virtutum plātāe curabat. ⁊ illa eū nō agnoscens
adhuc. sed putans eum ortulanum vt ebria respō
dit dicens. Dñe si tu fustulisti eū. dicitō m̄ ubi po
suisi eū ⁊ ego eū tollā Quia ei p̄suetudo ē ortulani

2ª app^o
3° p̄p̄t̄ p̄p̄t̄ nō p̄p̄t̄
qz dñs nō p̄p̄t̄
qz dñs nō p̄p̄t̄
qz dñs nō p̄p̄t̄

• Cū ip̄s valedicē
qz dñs nō p̄p̄t̄
qz dñs nō p̄p̄t̄
qz dñs nō p̄p̄t̄
qz dñs nō p̄p̄t̄

supflua ⁊ inutibilia deijce de ortis. estimabat ipā q̄
corpus ihu mortuū cum alijs tanq̄ cadaū eiecisset
Respice tene ipam quō lacrimabili vultu supplicie
⁊ deuote ipm exorat. vt ostēdat sibi illū quē q̄rit.
Ip̄ em̄ spabat audire aliq̄ noua de suo dilecto. Tūc
em̄ dñs vocem mutās ⁊ eam ex noie vocans dixit.
Maria. Illa vero quasi r̄uiscēs et cognoscēs eū
ad vocē ⁊ adorans cū indicibili gaudio dixit. Hab
boni. id est. mḡ. tu es quē querebā. q̄re te m̄ tam
diu celasti. Et curres ad pedes ei⁹ osculai volebat
Dñs vero volens aīm suū ad celestia eleuare vt nō
credet eū amodo i terra dixit. noli me t̄gere. Nō
dū enim ascendi ad prēm meū. supple in corde tuo.
q̄ me nō credis equalem p̄ā esse. sed sublatum tā
q̄ purū cadauer. ach̄ diceret. q̄ tāq̄ mortuū que
ris. viuentē me t̄gē nō mereis. Sed vāedic f̄ā
bus meis. ascendo ad patrem meū et prēm vestrū
⁊ c̄. Stant dilecti cum iocunditate ⁊ gaudio mag
no loquētes ad inuicē. Punc ē hic similiter mag
nū pascha. post aliquale vero morulā discessit do
minus dicēs. q̄ et alios oportet eum visicare. Tūc
ipā b̄ndictione ab eo accepta ⁊ cristo discedēte dis
cessit et veniens ad socias hec nūciat eis. Ille vero
de resurrectione domini gaudentes sed q̄ eum nō vi
derāt dolentes recedūt cum ea de monumento. id
est. de loco ante monumentum ⁊ c̄.